

A szegedi ipartestület közmunkák előkészítését sürgeti a városnál.

(Saját tudósítónktól.) A szegedi ipartestület beadvánnyal fordult a hatósághoz, amelyben arra hívja fel a figyelmét, hogy közmunkák előkészítésével gondoskodják arról, hogy a háborúból hazatérő iparosságra ne köszöntsen nyomor és munkátlanlás. Ennek az eljárásnak üdvös voltát és szükségességét mi már többször kifejtettük. A beadvány a következő:

Nagyságos Polgármester Ur! A háborúval járó életkörülmények talán egy gazdasági osztályra sem neheztek olyan ólomsúllyal, mint a szerény tőkével rendelkező kisiparos társadalomra, amelynek egyrésze mint katona teljesíti honmentő kötelességét, a másik itthon maradt része pedig anyag- és munkahiányban ugyszólván egyik napról a másikra tengődik.

Fennáll ezen állításunk mindazokra az iparosokra, akiknek oly természetű foglalkozásuk van, amelyek nincsenek valamely vonatkozásban a háborus körülmények folytán előállott új helyzettel; *de különösen áll ez az építőiparral foglalkozó s az ezzel kapcsolatos iparágakra.*

Ezen eddig szerzett szomorú tapasztalatok indították előljáráságunkat arra az elhárításra, miszerint Nagyságod jóakaratu támogatása mellett kérjük a város törvényhatóságát, hogy a háboru utáni időben való ipari pangásnak már most elejét venni méltóztatnék oly módon, hogy azoknál a középítkezéseknél, amelyek még a háboru kitörése előtt folyamatba

tétek, valamint azoknál is, amelyek a háboru után lesznek aktuálisak, az előmunkálatokat már most elrendelni s annyira előkészíttetni kegyeskedjék, hogy a békésebb napok bekövetkezte áldásthozó munkával fogadja úgy a harctérről hazatérő, mint az itthon nélkülözéssel küzdő iparosokat.

Szerény véleményünk, hogy a háboru által közvetlenül nem érintett területeken az építkezésekben az előre látható pénz- és anyagdrágaság folytán stagnáció áll be, úgy, hogy az ipar felendítésére kedvező munkaalkalomra csak abban az esetben lehet reményünk, ha — amit előbb voltunk bátrak hangoztatni, — a tervbe vett városi építkezések a háboru után nyomban megkezdődnek s az építkezéssel kapcsolatos iparágak is munkaalkalomhoz jutnak; mert csak az építő-ipar az a levezető estoma, amelyen keresztül a többi iparágak is boldogulhatnak.

Munkaadó és munkás, a háboru nyomán várható új közgazdasági konstellációban csak úgy fogja megállhatni erősen veszélyeztetett helyzetét, ha a segítség nem késik, ha a város jár elől munkaalkalmak nyújtásával még abban az esetben is, ha a háboru előtti és utáni anyagárak és munkabérek között hátrányos eltolódások mutatkoznak is.

Bizva Nagyságodnak városunk iparossága iránt mindenkor tanúsított jóindulatában, vagyunk Szegeden, a szegedi ipartestület előljáráságának 1917. évi január hó 10-én tartott üléséből: *Pálfi Dániel, elnök, Bozsó János, titkár.*

Milyen új városi jövedelmeket tervez a hatóság.

— Szeged háztartása nem érzi súlyosan jövedelmének a háboruban való csökkenését. —

(Saját tudósítónktól.) A javadalmi bizottság legutóbbi ülésével kapcsolatosan részletes tudósításban számoltunk be arról, hogy 1913-nak, a legutóbbi békeévnak 1 millió 732.273 koronás javadalmi bevételével szemben a harmadik háborus év jövedelme csak 1.270.648 korona volt, tehát csaknem félmillió koronával kevesebb, mint a béke boldog idején. Szeged sokmillió költségtérítésében is tekintélyes tétel ez, ép azért jónak láttuk *Balogh Károly* pénzügyi tanácsoshoz és *Scultéty Sándor* főszámvevőhöz fordulni, akikhez olyan irányban intéztünk kérdést, hogy a folytonos jövedelem-csökkenések és a háborus kiadások mikép érintik a költségvetést, nem mutatkozik-e majd szüksége még új adók behozásának? A kérdéseinkre adott válaszok itt következnek:

Balogh Károly: Szomorú tény, hogy a város jövedelmeiben csaknem félmillió koronás csökkenés mutatkozik a békeévek jövedelmeihez képest. Pedig a múlt évi jövedelmek 1.270.648 koronás jövedelmében benne vannak nemcsak a fogyasztási adók, hanem minden egyéb jövedelem, így még a városi vámjövedelmek is. A mutatózó félmillió jövedelem-csökkenés oka természetesen a háboru okozta változásokban rejlik és ez minden hadviselő állam minden városában bekövetkezett.

— Bizonyos, hogy a városnak nagy szüksége van a jövedelmek fokozására, esetleg új jövedelmekre is, hogy a bevételi csökkenéseket ellensúlyozhassuk. A mulhatlanul szükséges kiadások ugyanis egyre emelkednek és minden kiadás fedezetre is vár.

— Hogy a háztartási költségvetés egyensúlyát minden megerősítés nélkül fentart-

hassuk, onnan van, hogy elsősorban semmi beruházási és városfejlesztési munkát nem csináltattunk a háboru kitörése óta. Másodszor pedig, hogy minden elhalasztható munkát elhalasztottunk és a minimumra redukáltunk. Szóval három év óta csak a háboru által parancsolt rendkívüli kiadásokat eszközöltük. De segített bennünket ebben a munkánkban az a körülmény is, hogy egynémely jövedelmi ágban emelkedés is történt. Egyszóval a városi jövedelmek helyes felhasználásával fönn tudtuk tartani költségvetésünk egyensúlyát.

— Meg kell még jegyeznem azt is, hogy egynémely városi jövedelmi ágban tapasztalt csökkenés csak látszólagos, vagyis, hogy a háboru befejezése után nagyrésztben megtérülnek. Így például a múlt évben egy millió korona községi adónak kellett volna befolyjni, de mert nem vezettünk végrehajtást, csak 886.541 korona folyt be. Az itt fennmaradó rész természetesen legalább nagyrésztben megtérül.

— A város új jövedelmi ágaiul tervezem a mozi szabályrendeletet, a revideált kövezetálmot budapesti mintára és az újonnan át dolgozott fogyasztási illetékszabályzatot. A ház bérfillér-szabályrendelet és a fölemelt fűbér díjak már érvénybe is léptek. Ezek — legalább is megközelítőleg — pótolni fogják a mutatózó csökkenést. Öröndetes tény azonban, hogy költségvetésünk kiadási és bevételi tételei olyan reális alapra vannak fektetve, hogy gondos végrehajtással a háztartásban megerősítés nélkül helyre tudjuk állítani az egyensúlyt.

Scultéty Sándor: Véleményem szerint új jövedelmi forrásokra nem a háztartás mi egyensúlyozása és pótlása szempontjából, hanem a városfejlesztési program miatt van szükség. A mai jövedelemcsökkenés a

háboru végével azonnal megszűnik, sőt valószínűleg elérjük a háboru előtti eredményeket is. Ha a vigalmi-adó és moziadó szabályrendeleteket most hamarosan jóvá lehetne hagyatni, ezek az új jövedelmek nagyon alkalmasak lennének a város visszaesett jövedelmeinek már a háboru ideje alatt leendő pótlására.

— A csökkenő jövedelmeket most azzal az eljárással pótoljuk, hogy minden kiadást a minimumra redukálunk. Természetesen csak az elodázható kiadásokról van szó.

— Ha a város régi jövedelmei visszaállnának, ez a háztartásra nézve természetesen igen nagy megkönnyebbülést jelentene. A kiadásokat ugyanis nem kellene megszorítani, hanem a rendes fentartási kiadásokat folyósíthatnánk.

— A háborus költségvetések úgy készülnek el, hogy a kimaradó kiadásokat nem nélküli sulyosan a város, mert azok valamennyien olyan természetűek, hogy károsodás nélkül elodázhatók.

Török siker a Tigris fronton

Konstantinápoly, február 1. A főhadiszállás közli január 31-én:

Tigris-front: Január 29-én az ellenség, miután útegeivel a Tigris déli partján lévő egyik zászlóaljunkat tüzelés alá vette volt, gyalogsági támadásba kezdett.

Az ellenséges gyalogságot, amely támadásra előrement, teljesen szétmorzsoltuk egy csekély rész kivételével, amelynek sikerült visszamenekülnie. Egy lovasezred, melyet két gyalogsági század erősített meg, átkarolási kísérletet tett, amely azonban tűzérési tűzünkben megfűszult. Január 30-án az ellenség több órán át Felahiénál lévő, valamint a Tigristől délre lévő állásunkat tüzelés alá vette. Mi erőteljesen viszonzottuk a tüzelést.

A többi arcvonalról nem jelentenek érdemleges eseményt.

A német repülők bravuros vállalkozásai

Berlin, február 1. A Wolff-ügynökség jelenti: Január 30-án a nyugati arcvonalon mindenütt megakadályozta a hózivatar a repülők tevékenységét. A mi repülőink ennek ellenére több vállalkozást vittek véghez. Január harmincadikának éjszakáján bombákat vetettek Albert pályaudvarára és Nien-court, Cappy és Bray fontosabb telepekre, összesen 3000 kilogrammot. A harmincegyedikére virradó éjszakán 300 kilogram bombát vetettek Guillancourt és Nerleville pályaudvaraira. Ellenséges repülők eredménytelenül vetettek bombákat Athiesre Ham mellett és Neslere.

A keleti arcvonalon sikeresen támogaták repülőink csapatainknak az Aa folyó mentén tett támadó mozdulatait. Tiszta, fagyos időben ötvennél több utat tettek repülőink 30-án egy keskeny arcvonalon és megállapított eredménnyel voltak segítségére útegeinknek a belövésnél, azonkívül hasznos felderítő szolgálatokat is tettek.

Ámbár a magasabb légrétegekben 40 fokig emelkedő hideg volt, számos repülőnk bombát vetett Riga gázgyárára, ellenséges pályaudvarokra és táborokra. Egy ellenséges repülőgépelhárító úteget egyik repülőgépünk vakmerő támadása elhallgattatott. Az orosz repülők közül az egész nap folyamán csak ketten mutatkoztak, azok is messze a saját vonalaik mögött.